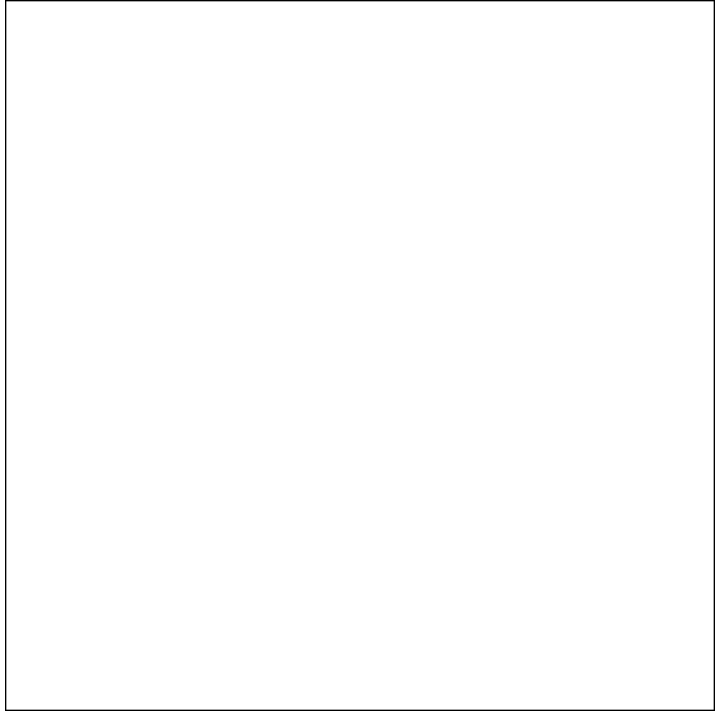

(uten bilder)

- ✎ Lesley Koyi
- 🔒 Wiehan de Jager
- 📧 Laura Pighini
- 🗨️ italiensk / bokmål
- 📖 nivå 5

Magozwe

Magozwe

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

Magozwe / Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

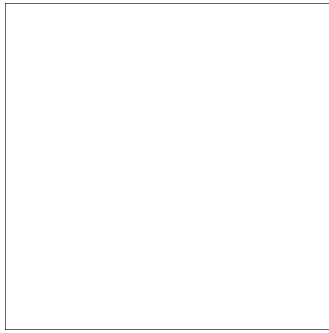
Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

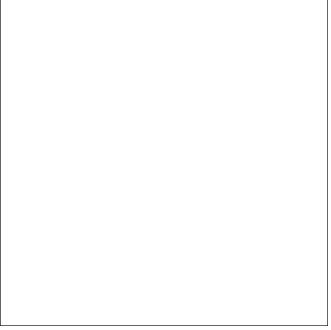

Nella affollata città di Nairobi, lontano da un'amorevole vita in casa, viveva un gruppo di ragazzi senza tetto. Vivevano alla giornata. Ogni mattina, impacchettavano i loro materassi dopo aver dormito sui freddi pavimenti. Per scaldarsi un po', accendevano fuochi nei bidoni della spazzatura. In questo gruppo di ragazzi c'era anche Magozwe. Lui era il più giovane.

...

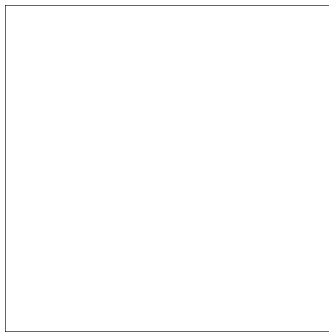
I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortuet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Quando i genitori di Magozwe morirono, lui aveva solo cinque anni. Andò a vivere con suo zio. A quell'uomo non importava nulla del ragazzo. Non dava a Magozwe abbastanza cibo. Lo faceva lavorare troppo.

...

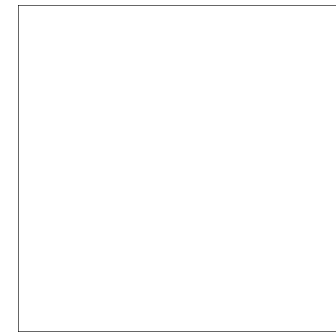
Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

Se Magozwe si lamentava o rispondeva, lui lo picchiava. Quando Magozwe chiese se poteva andare a scuola, suo zio lo picchiò e gli disse: "Sei troppo stupido per imparare qualcosa!" Dopo tre anni di trattamenti di questo genere, Magozwe scappò dallo zio e iniziò vivere per le strade.

...

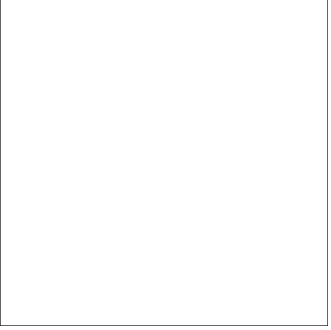
Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: "Du er for dum til å lære noe som helst." Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

Magozwe era seduto nel giardino della casa dal tetto verde, a leggere un libro di storie della scuola. Thomas lo raggiunse e si sedette di fianco a lui. "Di che parla la storia?" Chiese Thomas. "Di un ragazzo che diventa insegnante," rispose Magozwe. "Come si chiama il ragazzo?" Chiese Thomas. "Il suo nome è Magozwe," disse Magozwe sorridendo.

...

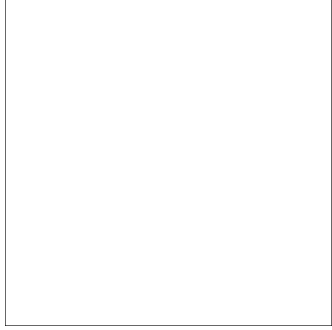
Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. "Hva handler fortellingen om?" spurte Thomas. "Den handler om en gutt som blir lærer", svarte Magozwe. "Hva heter gutten?" spurte Thomas. "Han heter Magozwe", svarte Magozwe med et smil.

La vita da strada era difficile e la maggior parte dei ragazzi faticava ogni giorno anche a trovare solo del cibo. A volte venivano arrestati, altre venivano picchiati. Quando si ammalavano, non avevano nessuno ad aiutarli. Il gruppo dipendeva dai pochi soldi che ottenevano mendicando e vendendo oggetti di plastica e altri riciclati. La loro vita veniva resa ancora più difficile dalle lotte con i gruppi rivali che volevano il controllo di parti delle città.

...

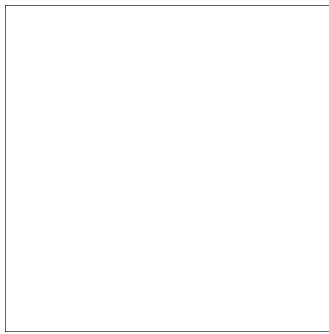
Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å tigge og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slåsskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

Magozwe cominciò ad andare a scuola, ed era difficile. Doveva recuperare molto. A volte avrebbe voluto arrendersi. Ma poi pensò al pilota e al calciatore delle storie. Come loro, non si arrese.

...

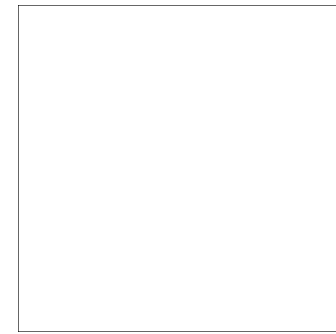
Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

Un giorno, mentre Magozwe frugava nel bidone della spazzatura, trovò un vecchio libro di storie. Lo pulì dalla sporcizia e lo mise nel suo zaino. Nei giorni seguenti, Magozwe tirava fuori il libro per guardare le sue figure, ma non sapeva leggerne le parole.

...

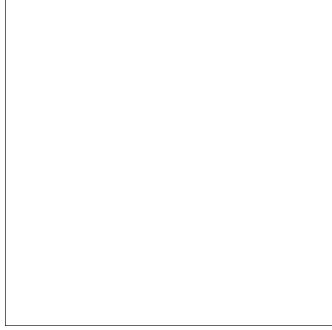
En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet møkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

Così, Magozwe si trasferì in una stanza in una casa dal tetto verde. Condivise la stanza con altri due ragazzi. Nell'insieme, vivevano dieci ragazzi in quella casa. Insieme a Zia Cissy e suo marito, tre cani, un gatto e una vecchia capra.

...

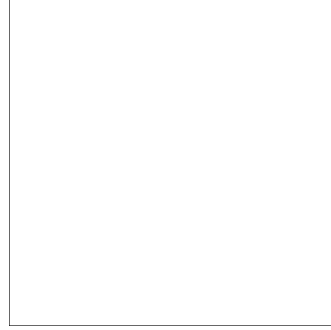
Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

Le figure raccontavano la storia di un ragazzo che crebbe per diventare un pilota. Magozwe sognava ad occhi aperti di essere un pilota. A volte immaginava di essere il ragazzo della storia.

...

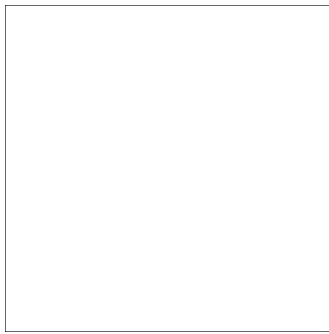
Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilte han seg at han var gutten i fortellingen.

Condivise le sue paure con Thomas. Con il tempo, l'uomo rassicurò il ragazzo sul fatto che la vita sarebbe stata migliore in quel posto nuovo.

...

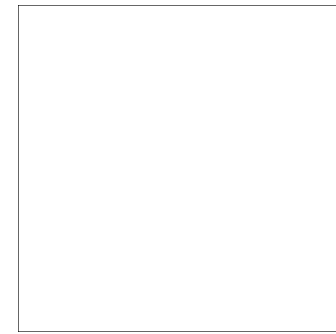
Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli bedre på det nye stedet.

Faceva freddo e Magozwe era in mezzo alla strada a mendicare. Un uomo si avvicinò. "Ciao, sono Thomas. Lavoro qui vicino, in un posto dove puoi mangiare qualcosa" disse l'uomo. Indicò una casa gialla con un tetto blu. "Spero verrai lì a mangiare qualcosa?" chiese. Magozwe guardò l'uomo e poi la casa. "Forse" rispose, e se ne andò.

...

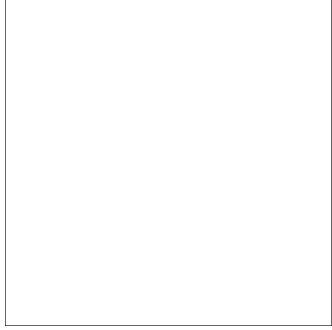
Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. "Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise", sa han og pekte på et gult hus med blått tak. "Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?" spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. "Kanskje", sa han og gikk.

Magozwe pensò a questo posto nuovo e al fatto di andare a scuola. E se suo zio avesse ragione? Se lui fosse davvero troppo stupido per imparare qualcosa? E se lo avessero picchiato in questo nuovo posto? Era spaventato. "Forse è meglio che rimanga a vivere per strada," pensò.

...

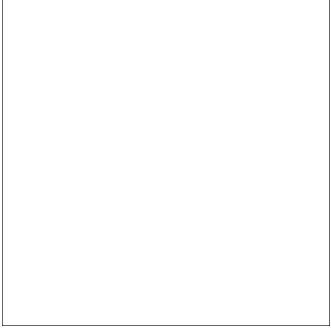
Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett og han var for dum til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. "Kanskje det er bedre å bo på gata", tenkte han.

Intorno al decimo compleanno di Magozwe, Thomas gli regalò un nuovo libro di storie. Era la storia di un ragazzo di villaggio che crebbe per diventare un famoso calciatore. Thomas gli lesse la storia tante volte, fino a che un giorno disse: "Credo sia ora che tu vada a scuola e impari a leggere. Che ne dici?" Thomas spiegò che lui conosceva un posto dove i bimbi potevano vivere e andare a scuola.

...

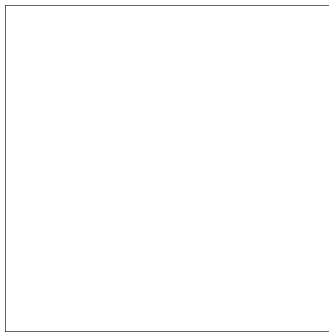
Omrkring Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbygutt som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: "Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?" Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

Col passare dei mesi, i ragazzi senz'altro si abituarono a vedere Thomas in giro. Gli piaceva parlare con la gente di strada. Thomas ascoltava le storie di vita della gente. Era serio e paziente, mai maleducato e irrispettoso. Alcuni dei ragazzi cominciarono ad andare alla casa gialla dal tetto blu per mangiare a mezzogiorno.

...

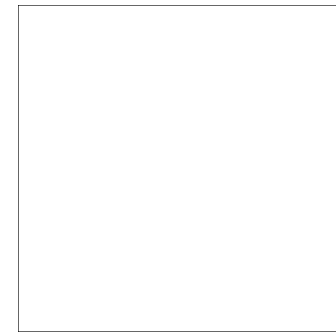
I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri frekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Magozwe era seduto sul pavimento a guardare il suo libro di figure, quando Thomas si sedette di fianco a lui. "Di che parla la storia?" Chiese. "Di un ragazzo che diventa un pilota," rispose Magozwe. "Qual è il nome del ragazzo?" Chiese Thomas "Non lo so, non so leggere," disse Magozwe sottovoce.

...

Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. "Hva handler fortellingen om?" spurte Thomas. "Den handler om en gutt som blir pilot", svarte Magozwe. "Hva heter gutten?" spurte Thomas. "Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese", svarte Magozwe lavt.

Quando si conobbero, Magozwe cominciò a raccontare la propria storia a Thomas. La storia di suo zio e di come lui scappò via. Thomas non parlò molto e non disse a Magozwe cosa fare, ma lui ascoltò sempre attentamente. Alcune volte parlavano mentre mangiavano nella casa dal tetto blu.

...

Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.